

Talim Terbiye

– Eyüphan KAYA · 03 Aralık 2009

Merhaba,

İnsanın zaman içindeki görüntüsü şudur ki; doğar, yaşar ve ölür. Ancak insanı insan eden RUH; doğum öncesinde var olduğu gibi, ölüm sonrasında da var olmaya devam etmektedir. Bu inanç insanlığın babası Hz. Âdem'den günümüze kadar gelmiş ve geleceğimize ışık tutmaktadır.

Ancak ölüm sonrası hayatımızın mutlu geçebilmesi, doğum ile ölüm arasındaki kısacık zaman dilimine bağlıdır. Öyleyse bu süreci iyi değerlendirmek lazım. Bunun esası, alt yapısı Eğitim-Öğretime bağlıdır. Birey iyi terbiye edilir, bilgili yetiştirilir, sanat, zanaat sahibi olursa hem kendisine hem de başkasına yararlı bir şahıs olacağı için saygın bir kişi olup dua ile hayırla yad edilir. Yer yüzünde Allah'ın insanlara bahsettiği farklı farklı nimetler vardır; mal, insan gücü, hazır sermaye, soy avantajı, güzellik, ilim....vs. Ancak bu nimetlerin efendisi ilimdir, bilgidir. Diğer nimetlere nazaran bilgiye ulaşmak da daha kolaydır. Kur'an-ı Kerim'de Yüce Allah, Kaleme, mürekkebe ve yazdıklarına yemin etmektedir. Belki bu gün ayet nazil olsaydı Bilgisayara yemin edecekti kim bilir? O zaman bilgiye sahip olmanın çok önemli bir ayrıcalık olduğunu aklımızda tutmak insani bir görevimiz olsa gerek. Şöyle bir düşünelim toplumda o kadar gürültü patırtı çıkıyor, acaba yüzde kaç okumuş insanlar arasında oluşuyor? Okumuş insan niteliklidir, kendini savunacak kadar bilgi sahibidir, başkasını anlayabilecek kapasitededir, üretken ve düzenli bir hayatı var. Neye, niçin destek verdiğini, neden karşı olduğunu bilmektedir. Hayatı yaşamaya değer biliyor. Hayatın sıkıntılarla acılarla buruştuğu gibi nimet ve mutlulukla da yeşerdiğini bilmektedir. İşte bir eğitim kurumu olarak bütün çabamız, gayretimiz bu özellikleri taşıyan insan tipini yetiştirmektir; ama ne çare ki bir kısım paydaşlarımıza bunu anlatmakta zorlanıyoruz. Kimi veli bilgiden çok, lise diplomasının peşinde; kimi öğretmen "bana ne elin çocuğundan dersime girer çıkarım" diyor; kimi öğrenci sokak havasından bir türlü kurtulamıyor, ilköğretimden liseye hazırlıksız geliyor, derken bunun sonunda da hedefimize ulaşmakta zorlanıyoruz.

Hâlbuki dünya ölçülerinde eğitim kurumu olarak görevimiz, veli için hayırlı bir evlat, toplum için uyumlu ve üretken vatandaş yetiştirmektir. Ondan dolayı okul saygın bir kurum, öğretmen değerli bir personeldir. Veli çocuğunu en çok okuldayken güvende hisseder, öğretmene ve okul idaresine saygı duyar.

Okullar fonksiyonunu icra ettiği oranda değer kazanırlar. Eğitim kurumlarımız başarılı, efendi, hakkını savunabilecek kadar özgüven sahibi, iffetini koruyabilecek kadar edepli ve dirayetli insanlar yetiştirdikçe saygınlığı artacak, velinin dikkatini celp edecek., vatandaş bizatihi her açıdan gücü nispetinde okula sahip çıkacaktır. Ben buna tüm kalbimle inanıyorum, o günler yakındır diyorum. Bu umuttan enerji ve motivasyonumu alıyorum.

Hal böyleyken herkes bu sürece olumlu katkıda bulunmalı, veli bilgilendirilmeli, öğretmen kendini yenilemelidir. Okul idaresi, öğretmen- veli -öğrenci arasında iyi bir denge unsuru olmalı, yapamıyorsa ya seminer ve kurslarla kendini yetiştirmeli ya da müdürlüğü bırakmalıdır. Bu gün şehrimizin genç beyinleri, beşeri sermayesi okul müdürlerimizin elindedir. Dolayısıyla devletin diğer tüm kurumları eğitim öğretim kurumlarına katkıda bulunmakla yükümlüdür. Yerel yönetimler başta olmak üzere, Emniyet, Sağlık Kuruluşları herkes kendine düşeni yapmalıdır.

Öğretmen arkadaşlarıma öğrencilerime ve bu şehri azimde yaşayan tüm hemşerilerime başarılar ve mutluluklar dilerim...

NOT: Okulumun dergisine yazdığım bir yazı; okuyucularıyla da paylaşmak istedim.